
Dokument z posiedzenia

A8-0138/2017

31.3.2017

SPRAWOZDANIE

w sprawie zarządzania flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych
(2016/2016(INI))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawczyni: Ulrike Rodust

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	14
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ	21
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO	26
INFORMACJE O PRZYJĘCIU SPRAWOZDANIA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	32
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO	33

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zarządzania flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych (2016/2016(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w którym uznano szczególny status regionów najbardziej oddalonych i przewidziano przyjęcie „specyficznych środków” pozwalających na pełne wdrożenie Traktatów oraz wspólnej polityki,
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych od C-132/14 do C-136/14 w sprawie wykładni art. 349 TFUE, w którym podkreślono, iż art. 349 dopuszcza stosowanie odstępstw nie tylko od Traktatów, ale również od prawa wtórnego,
- uwzględniając art. 174 i następne TFUE, ustanawiające jako cel spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną i definiujące strukturalne instrumenty finansowe służące osiągnięciu tego celu,
- uwzględniając art. 43 TFUE,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, w szczególności art. 8, 11, 13, 41, a zwłaszcza art. 70–73,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 1388/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 TFUE,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1046/2014 z dnia 28 lipca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do kryteriów obliczania dodatkowych kosztów ponoszonych przez podmioty zajmujące się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu niektórych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych,
- uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 2015/531 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 poprzez określenie kosztów kwalifikujących się do wsparcia z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w celu poprawy higieny, zdrowia, bezpieczeństwa i warunków pracy rybaków, ochrony i odbudowy morskiej różnorodności biologicznej i ekosystemów morskich, łagodzenia skutków zmiany klimatu i poprawy efektywności energetycznej

statków rybackich,

- uwzględniając komunikaty Komisji Europejskiej w sprawie regionów najbardziej oddalonych, w szczególności komunikat z dnia 20 czerwca 2012 r. zatytułowany „Najbardziej oddalone regiony Unii Europejskiej: w kierunku partnerstwa na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2012)0287),
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie regionów najbardziej oddalonych, w szczególności rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie optymalnego rozwijania potencjału regionów najbardziej oddalonych poprzez tworzenie synergii między funduszami strukturalnymi i innymi programami Unii Europejskiej¹,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1385/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2015/238 z dnia 10 lutego 2015 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską a Republiką Szeszeli w sprawie dostępu statków rybackich pływających pod banderą Szeszeli do wód i morskich zasobów biologicznych Majotty, podlegających jurysdykcji Unii Europejskiej,
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2010 r. dotyczące skutków reformy POSEI z 2006 r. (COM(2010)0501),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia DD/MM/2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie innowacji i dywersyfikacji łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w regionach zależnych od rybołówstwa² oraz w sprawie wspólnych reguł stosowania zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa, w tym umów w sprawie połowów³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawie specyficznej sytuacji wysp⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego oraz reformy

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0133.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0109.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0110.

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0049.

wspólnej polityki rybołówstwa¹,

- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 21 października 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 639/2004 w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty², w której zaproponowano przedłużenie ważności odstępstwa mającego zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych o trzy lata, tj. do 2011 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady 1207/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 639/2004 w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, w którym zatwierdzono odstępstwo mające zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych o trzy lata do 2011 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 791/2007 wprowadzające system wyrównania dodatkowych kosztów poniesionych przy wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów rybołówstwa z Azorów, Madery, Wysp Kanaryjskich oraz Gujany Francuskiej i Reunion, w szczególności jego art. 8, który stanowi, że „do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat stosowania wyrównania [...], do którego, jeżeli zachodzi taka potrzeba, dołącza wnioski legislacyjne”,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 639/2004 w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji 49/2016 z dnia 10 listopada 2016 r. zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 11/2015 z dnia 20 października 2015 r. zatytułowane „Czy Komisja dobrze zarządza umowami o partnerstwie w sprawie połowów?”,
- uwzględniając plany działania regionów najbardziej oddalonych na potrzeby programowania funduszy europejskich w latach 2014–2020,
- uwzględniając cały wspólny wkład oraz wszystkie dokumenty techniczne i polityczne przyjęte podczas konferencji prezydentów najbardziej oddalonych regionów Unii Europejskiej, to jest deklarację końcową przyjętą podczas 21. Konferencji Prezydentów najbardziej oddalonych regionów Unii Europejskiej, która miała miejsce w dniach 22–

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0460.

² Dz.U. C 15E z 21.1.2010, s. 135.

23 września 2016 r.,

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Budżetowej oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0138/2017),
- A. mając na uwadze położenie geograficzne regionów najbardziej oddalonych na Karaibach, Oceanie Indyjskim i Oceanie Atlantyckim, co oznacza, że terytoria Unii Europejskiej są położone w różnych basenach morskich i na różnych kontynentach, a regiony najbardziej oddalone sąsiadują z różnymi państwami trzecimi;
- B. mając na uwadze, że w ostatnich latach zwiększyła się presja połowowa w wyłącznych strefach ekonomicznych niektórych regionów najbardziej oddalonych, między 100 a 200 milą, a połowy te są prowadzone głównie przez floty nienależące do poszczególnych regionów najbardziej oddalonych;
- C. mając na uwadze, że UE musi podjąć zobowiązania związane z morskim aspektem regionów najbardziej oddalonych oraz że ich wyłączne strefy ekonomiczne (w.s.e.) stanowią znaczny odsetek ogółu wyłącznych stref ekonomicznych UE;
- D. mając na uwadze, że sektory rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych należy postrzegać w kontekście specyficznej sytuacji strukturalnej, społecznej i gospodarczej (art. 349 TFUE), która wymaga specjalnego i dostosowanego uwzględnienia wspólnych europejskich strategii politycznych;
- E. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa ma swoje mocne strony i znaczny potencjał rozwoju;
- F. mając na uwadze charakterystyczne dla wód Antyli zanieczyszczenie chlordekonem, które ma znaczący wpływ na dopuszczone strefy połowowe, oraz mając na uwadze występowanie gatunków inwazyjnych;
- G. przypomina, że odległe położenie regionów najbardziej oddalonych uznano i uwzględniono jako ogólną zasadę w prawie UE, co uzasadnia i umożliwia ustanowienie systemu rekompensat dodatkowych kosztów związanych z produktami rybołówstwa i akwakultury z tych regionów;
- H. mając na uwadze, że wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) oraz Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), stworzone z myślą o problemach i wyzwaniach Europy kontynentalnej, pozwalają co prawda przyjąć odmienne podejście w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych, ale w ograniczonym zakresie odpowiadają specyfice rybołówstwa w tych regionach;
- I. mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone uważają, że nie są równo traktowane w ramach WPRyb i że są „podwójnie karane” (brak dostępu do wcześniejszej pomocy na odnowienie floty i obecny zakaz udzielania pomocy na odnowienie floty);
- J. mając na uwadze, że ważne sektory floty rybackiej w regionach najbardziej oddalonych

nie były do niedawna uregulowane i wymienione w rejestrze floty rybackiej, wobec czego nie miały dostępu do Funduszu Rybackiego na modernizację;

- K. mając na uwadze, że jednym z celów WPRyb jest promowanie rybołówstwa przybrzeżnego z uwzględnieniem kwestii społeczno-gospodarczych;
- L. mając na uwadze, że zasady dostępu do zasobów powinny w uprzywilejowany sposób traktować floty lokalne i bardziej selektywne narzędzia połowowe, które mniej niszczą zasoby;
- M. mając na uwadze, że podobnie jak zasada dobrego gospodarowania, WPRyb dąży do zapewnienia spójności między wymiarem wewnętrznym i zewnętrznym;
- N. mając na uwadze, że znaczna ilość nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowy NNN) odbywa się w niektórych wyłącznych strefach ekonomicznych niektórych regionów najbardziej oddalonych¹ i w basenach morskich otaczających inne regiony;
- O. mając na uwadze, że w regionach najbardziej oddalonych odnotowuje się najwyższe poziomy bezrobocia w UE, sięgające w niektórych z tych regionów nawet 60 % osób młodych;
- P. mając na uwadze, że EFMR obejmuje wsparciem na określonych warunkach między innymi organizacje producentów, silniki i rozwój lokalny kierowany przez społeczność;
- Q. mając na uwadze, że do wsparcia z EFMR nie kwalifikują się: operacje, które zwiększają zdolność połowową statku, urządzenia, które zwiększają zdolność statków do lokalizacji ryb oraz budowa nowych statków rybackich lub przywóz statków rybackich;
- R. mając na uwadze, że z EFMR można jednak przyznać pomoc finansową dla statków, tak aby zwiększyć efektywność energetyczną, bezpieczeństwo, higienę na pokładzie i jakość produktów rybołówstwa oraz poprawić warunki pracy;
- S. mając na uwadze, że w ramach EFMR wsparcie uzyskują innowacyjne projekty, takie jak systemy zarządzania i systemy organizacji;

Przepisy dotyczące specyfiki i warunków geograficznych regionów najbardziej oddalonych

1. uważa, że zrównoważone, oparte na tradycyjnych technikach połowy stanowią podstawę dobrobytu społeczności przybrzeżnych i przyczyniają się do bezpieczeństwa żywnościowego w regionach najbardziej oddalonych; zwraca w związku z tym uwagę na konieczność włączenia lokalnego rybołówstwa w osiąganie celu bezpieczeństwa żywnościowego ludności lokalnej, ponieważ obecnie bezpieczeństwo żywnościowe w

---

¹ „Badanie dla komisji PECH – zarządzanie flotą rybacką w regionach najbardziej oddalonych”, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B (IP/B/PECH/IC/2016_100); francuski program operacyjny w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR).

regionach najbardziej oddalonych w zbyt wielkim stopniu zależy od przywozu;

2. przypomina, że WPRyb oraz EFMR, stworzone z myślą o problemach i wyzwaniach Europy kontynentalnej, w ograniczonym zakresie odpowiadają specyfice rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych i nie mogą być jednolicie stosowane do wyzwań i specyfiki rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych, a także muszą być w pewnym stopniu elastyczne i pragmatycznie stosowane lub podlegać odstępstwom; wzywa zatem do opracowania strategii dla każdego regionalnego basenu morskiego dostosowanej do specyficznej sytuacji w każdym z regionów najbardziej oddalonych;
3. podkreśla obecność w regionach najbardziej oddalonych dużej różnorodności małych społeczności, które są w dużym stopniu uzależnione od tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i dla których rybołówstwo stanowi często jedyny środek utrzymania;
4. przypomina, że biologiczne zasoby morskie otaczające regiony najbardziej oddalone powinny podlegać specjalnej ochronie oraz że należy zwrócić szczególną uwagę na rybołówstwo; podkreśla w związku z tym, że uprawnione do prowadzenia połowów powinny być jedynie statki rybackie zarejestrowane w portach w regionach najbardziej oddalonych;
5. stwierdza, że dno morskie w regionach najbardziej oddalonych to prawdziwe żywe laboratorium różnorodności biologicznej; podkreśla znaczenie badań naukowych i gromadzenia danych w celu zwiększenia wiedzy o oceanach; podkreśla, że regiony najbardziej oddalone mogą pełnić w swoich środowiskach rolę prawdziwych portali naukowych oraz wzywa odpowiednie państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia wsparcia na stosowne projekty badań naukowych;
6. podkreśla konieczność zachowania równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów przy poszanowaniu zasady ostrożności i uwzględnieniu realiów społeczno-gospodarczych; nie może to jednak uzasadniać zaprzestania inwestycji związanych ze zbieraniem danych i poprawą stanu wiedzy naukowej na temat ekosystemów morskich; zwraca się o dokonanie przeglądu rozdziału kwot dla niektórych gatunków (na przykład kwot dla tuńczyka na Azorach), a także o wprowadzenie dodatkowych uprawnień do połowów w przypadku innych gatunków (na przykład kolonia luzytańskiego) w oparciu o badania naukowe oraz przy wykorzystaniu zwiększonych zdolności technicznych i materiałowych do oceny ekosystemów;
7. zwraca uwagę, że w niektórych regionach najbardziej oddalonych floty rybackie nie przekraczają limitów zdolności połowowej wyznaczonych w WPRyb, zwłaszcza z powodu braku dostępu do finansowania;
8. zauważa, że – zważywszy na specyficzne trudności klimatyczne w regionach najbardziej oddalonych – rybacy z tych regionów borykają się z problemem przedwczesnego starzenia się statków, co stwarza problemy dla ich bezpieczeństwa i skuteczności oraz zmniejsza atrakcyjność warunków pracy w stosunku do warunkach panujących na nowoczesnych statkach;

9. podkreśla, że w sprawozdaniu z 2016 r. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)¹ nie mógł ocenić równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów w przypadku wszystkich flot prowadzących działalność w regionach najbardziej oddalonych z powodu braku dostatecznych danych biologicznych; zwraca się o przydział większych dotacji – w ramach EFMR i innych źródeł – na nabycie środków technicznych służących do oceny ekosystemów przez instytuty naukowe i wyższe uczelnie; uważa w związku z tym za niezwykle istotne, aby gromadzić i udostępniać wiarygodne dane na temat stanu zasobów i stosowanych praktyk w tych wyłącznych strefach ekonomicznych regionów zamorskich;
10. podkreśla, że floty rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych są zasadniczo przestarzałe, co powoduje problemy w zakresie bezpieczeństwa na pokładzie;
11. ubolewa, że Komisja nie opublikowała sprawozdania w sprawie wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 639/2004 w terminie do dnia 30 czerwca 2012 r.; domaga się udzielenia przez Komisję dalszych informacji o tym, dlaczego podjęła decyzję o nieopublikowaniu sprawozdania;
12. ubolewa z powodu opóźnionego przyjęcia EFMR i w konsekwencji opóźnionego zatwierdzenia programów operacyjnych EFMR, co przełożyło się na opóźnienia we wdrażaniu przepisów dotyczących wsparcia z EFMR, a to z kolei pociągnęło za sobą poważne trudności finansowe w niektórych przedsiębiorstwach w regionach najbardziej oddalonych;
13. z zadowoleniem przyjmuje specjalne przepisy dotyczące regionów najbardziej oddalonych w EFMR, takie jak rekompensaty z tytułu dodatkowych kosztów (pokrywanych w 100 % z EFMR), które są większe niż w poprzednim okresie programowania, oraz zwiększenie o 35 % intensywności pomocy publicznej na inne działania w regionach najbardziej oddalonych;
14. dostrzega trudność, a nawet brak dostępu do kredytowania lub ubezpieczenia statków dla niektórych rybaków w regionach najbardziej oddalonych, co stwarza problemy w zakresie bezpieczeństwa i powoduje powiązane ograniczenia ekonomiczne dla tych rybaków;
15. przypomina, że w regionach najbardziej oddalonych zdecydowaną większość zarejestrowanych statków stanowią małe statki rybackie; podkreśla, że w niektórych regionach najbardziej oddalonych małe statki liczą sobie średnio co najmniej 40 lat, co wiąże się z realnymi problemami w zakresie bezpieczeństwa;
16. podkreśla efekt mnożnikowy kredytów udzielanych przez Europejski Bank Inwestycyjny i unijne fundusze, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;

---

¹ Sprawozdania (STECF) – Ocena dotycząca wskaźników równowagi dla kluczowych segmentów floty oraz przegląd sprawozdań krajowych państw członkowskich w sprawie ich starań podjętych w celu uzyskania równowagi pomiędzy zdolnością połowową floty a uprawnieniami do połowów (STECF-16-18)

Lepsze wykorzystanie możliwości dostępnych na mocy art. 349 Traktatu i WPRyb

17. uważa, że oddzielny komitet doradczy ds. regionów najbardziej oddalonych, jak przewidziano w WPRyb, stanowi odpowiednią platformę podstawowej wymiany wiedzy i doświadczenia, dlatego ubolewa, że komitet ten nie został jeszcze utworzony;
18. domaga się pełnego zastosowania art. 349 TFUE w strategiach politycznych, przepisach, funduszach i programach Unii Europejskiej dotyczących unijnej polityki rybołówstwa, a w szczególności w EFMR, tak aby sprostać konkretnym trudnościom, z którymi borykają się regiony najbardziej oddalone;
19. uważa, że rozwój lokalny kierowany przez społeczność stanowi obiecujące podejście oraz że odpowiednie państwa członkowskie powinny jak najlepiej wykorzystać możliwości oferowane przez EFMR, aby wspierać tego rodzaju rozwój lokalny w regionach najbardziej oddalonych;
20. podkreśla znaczenie tworzenia rybackich lokalnych grup działania, które stanowią uznany istotny instrument zapewniający wsparcie i umożliwiający dywersyfikację działalności w sektorze rybołówstwa;
21. apeluje do Komisji o ułatwianie dostosowanego podejścia całościowego przy przedstawianiu wniosków dotyczących aktów ustawodawczych w sprawie kosztów inwestycji związanych z higieną, zdrowiem i bezpieczeństwem oraz inwestycji związanych z warunkami pracy;
22. apeluje do Komisji o uwzględnianie wpływu warunków klimatycznych i geograficznych oraz zjawiska grabieży zasobów przy przedstawianiu wniosków dotyczących aktów ustawodawczych w sprawie kryteriów obliczania dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w regionach najbardziej oddalonych;
23. ubolewa z powodu znacznego poziomu połowów NNN w wyłącznych strefach ekonomicznych niektórych regionów najbardziej oddalonych, które przypisuje się zarówno statkom lokalnym, jak i obcym, oraz w otaczających basenach morskich w innych przypadkach; zwraca uwagę, że w przypadku statków lokalnych takie praktyki są związane również z problemami z lokalnymi dostawami żywności; wzywa krajowe organy do podjęcia bardziej zdecydowanej walki z połowami NNN;
24. zachęca w związku z tym do podejmowania środków czynnych (na przykład kontroli) i biernych, takich jak negocjacje z państwami sąsiadującymi z regionami najbardziej oddalonymi, z którymi nie zawarto jeszcze umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów;
25. wzywa wszystkie zainteresowane podmioty do przyspieszenia wdrożenia EFMR i wykorzystania oferowanych przez ten fundusz możliwości znacznych inwestycji w modernizację floty – zwiększenie bezpieczeństwa, higieny na pokładzie, efektywności energetycznej i jakości produktów rybołówstwa, poprawę warunków pracy i dostosowanie narzędzi połowowych, a także portów rybackich, miejsc wyładunku i

- akwakultury, aby stworzyć nowe możliwości zbytu; wzywa poza tym do stosowania systemu rekompensat z tytułu dodatkowych kosztów, aby zwiększyć rentowność sektora;
26. wzywa do uwzględniania w większym stopniu interesów regionów najbardziej oddalonych podczas zawierania umów połowowych z państwami trzecimi, w szczególności przez wprowadzanie obowiązku wyładunku w regionach najbardziej oddalonych lub zatrudniania na statkach osób pochodzących z tych regionów;
  27. podkreśla konieczność przeprowadzania ocen skutków dla regionów najbardziej oddalonych w każdym przypadku, gdy dotyczą ich umowy połowowe zawierane między UE a państwami trzecimi, zgodnie z postanowieniami art. 349 TFUE;
  28. zwraca uwagę na ewentualną konieczność restrukturyzacji sektora rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych w celu zapewnienia zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi i uważa, że w razie potrzeby należy rozważyć ograniczenie liczby statków;
  29. uważa, że w przypadku gdy zachodzi konieczność zmniejszenia zdolności połowowej na podstawie art. 22 rozporządzenia nr 1380/2013, preferencję należy przyznać utrzymaniu statków według kryteriów określonych w art. 17 przedmiotowego rozporządzenia;
  30. zwraca się do państw członkowskich, aby podczas wdrażania przepisu WPRyb dotyczącego przyznawania uprawnień do połowów uwzględnić w szczególności rybołówstwo tradycyjne i tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne w regionach najbardziej oddalonych, które wnoszą wkład w lokalną gospodarkę i charakteryzują się słabym oddziaływaniem na środowisko;
  31. wzywa państwa członkowskie posiadające regiony najbardziej oddalone do podjęcia odpowiednich środków i dalszego stosowania specjalnych programów pomocy, np. specjalnych modeli opodatkowania;
  32. uważa, że należy usprawnić zarówno gromadzenie danych dotyczących zasobów, jak i ocenę oddziaływania rybołówstwa łodziowego w regionach najbardziej oddalonych, aby wzmocnić naukowe podstawy uprawnień do połowów w regionach najbardziej oddalonych;
  33. zwraca uwagę na zależność regionów najbardziej oddalonych od zasobów rybnych w ich wyłącznych strefach ekonomicznych, które pod względem biologicznym odznaczają się wysokim stopniem delikatności; uważa, zwłaszcza w tym kontekście, że dane dotyczące zasobów rybnych w regionach najbardziej oddalonych muszą być traktowane jako priorytet w zakresie gromadzenia danych;
  34. podkreśla, że w związku z tym, iż akwakultura mogłaby stworzyć nowe możliwości produkcji i wysokiej jakości produkty, należy bardziej wykorzystać jej potencjał w regionach najbardziej oddalonych, przy silnym wsparciu ze strony Unii Europejskiej, zważywszy na bardzo dużą konkurencję w regionie, a także wzywa Komisję, by

zachęcała do opracowywania projektów rozwoju akwakultury i wspierała je;

35. wzywa państwa członkowskie i regiony najbardziej oddalone do jak najlepszego wykorzystania zasady de minimis i zasady wyłączenia grupowego przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1388/2014¹;
36. wzywa państwa członkowskie do propagowania lepszego wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz do nacisku na synergię między różnymi funduszami w regionach najbardziej oddalonych, aby zwiększyć możliwości ekonomiczne dla wszystkich podmiotów niebieskiej gospodarki; zachęca w szczególności do inwestowania w projekty służące przywróceniu wartości zawodów związanych z rybołówstwem, w projekty sprzyjające zwiększeniu atrakcyjności tego sektora dla ludzi młodych, wprowadzaniu technik połowów selektywnych oraz rozwojowi podsektorów;
37. opowiada się za stworzeniem w ramach programu „Horyzont 2020” programów badawczo-rozwojowych dla sektora rybołówstwa, które powinny uwzględniać różne podmioty gospodarcze i społeczne, przyczyniając się tym samym do rozwoju nowych technik i metod połowowych sprzyjających konkurencyjności sektora oraz zwiększając swój potencjał w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy wśród miejscowej ludności;
38. opowiada się za tym, aby w przyszłej WPRyb w pełni uwzględniono specyfikę regionów najbardziej oddalonych i umożliwiono im uwolnienie ogromnego potencjału gospodarczego, społecznego i środowiskowego wynikającego ze zrównoważonego i racjonalnego rozwoju sektora rybołówstwa w tych regionach; podkreśla w tym kontekście konieczność ponownego rozważenia podstawy segmentacji floty w celu zapewnienia obiektywnej oceny równowagi między uprawnieniami do połowów a „zdolnością połowową” floty łodziowego tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego regionów najbardziej oddalonych stosującej wysoce selektywne narzędzia połowowe, wspierając poprawę parametrów technicznych jednostek floty o niepewnej mocy napędowej lub stateczności, które mogą negatywnie wpływać na bezpieczeństwo załogi w niekorzystnych warunkach pogodowych, zgodnie z obiektywnymi naukowymi kryteriami budowy statków, bez zwiększania niezrównoważonej działalności połowowej;
39. mając na uwadze wyjątkowy potencjał regionów najbardziej oddalonych, jest istotne, by zachęcać do inwestycji i promować dywersyfikację działalności i innowacje w sektorze rybołówstwa z myślą o wzmocnieniu rozwoju gospodarczego;
40. proponuje zwiększenie intensywności pomocy na wymianę silników w regionach najbardziej oddalonych, gdzie warunki klimatyczne i zmiana klimatu mają naukowo udowodniony zdecydowanie negatywny wpływ na floty;

---

¹ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1388/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. uznające niektóre kategorie pomocy udzielanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

41. zwraca się do Komisji, aby przeanalizowała możliwość jak najszybszego stworzenia instrumentu finansowego, który będzie specjalnie przeznaczony do wspierania rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych, na wzór Programu szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI) w odniesieniu do rolnictwa, i umożliwi rzeczywiste wykorzystanie potencjału rybołówstwa w tych regionach; uważa, że należy rozważyć możliwość połączenia w tym specjalnym instrumencie w szczególności postanowień art. 8 (Pomoc państwa), art. 13 ust. 5 (Zasoby budżetowe w ramach zarządzania dzielonego), art. 70 (System wyrównania kosztów), art. 71 (Obliczanie rekompensaty), art. 72 (Odszkodowanie) oraz art. 73 (Pomoc państwa na realizację planów rekompensat) istniejącego EFMR;
42. proponuje zwiększyć potencjał niektórych segmentów floty w regionach najbardziej oddalonych w sytuacji, gdy zostanie naukowo udowodnione, że można zwiększyć poziomy eksploatacji niektórych zasobów rybnych i nie podważy to osiągnięcia celów dotyczących zrównoważonego rybołówstwa;
43. odnotowuje, że renowacja i modernizacja floty tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych, stosującej wysoce selektywne narzędzia połowowe, może zwiększyć bezpieczeństwo załogi w niekorzystnych warunkach pogodowych, pod warunkiem że będą one prowadzone zgodnie z obiektywnymi naukowymi kryteriami budowy statków, nieskutkującymi naruszeniem równowagi między uprawnieniami do połowów a zdolnością połowową;
44. zaleca stworzenie lepszych zachęt w ramach przyszłego EFMR w celu zachęcenia młodych ludzi do pracy w gospodarce morskiej, szczególnie dzięki szkoleniom zawodowym oraz środkom promocji zwiększającym dochody, bezpieczeństwo pracy i poprawiającym ogólną organizację zrównoważonej gospodarki morskiej w regionach najbardziej oddalonych;
45. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Regiony najbardziej oddalone to dziewięć regionów UE stanowiących część Francji (Gwadelupa, Gujana Francuska, Reunion, Martynika, Majotta i Saint-Martin), Portugalii (Madera i Azory) oraz Hiszpanii (Wyspy Kanaryjskie).

Wszystkie te regiony oprócz Gujany Francuskiej są wyspami i archipelagami. Od pozostałych regionów UE odróżnia je szereg cech. Artykuł 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej określa ich szczególne właściwości. Zalicza się do nich oddalenie, charakter wyspiarski, niewielkie rozmiary, trudną topografię i klimat oraz zależność gospodarczą od niewielkiej liczby produktów.

Sytuacja w dziedzinie rybołówstwa panująca w kontynentalnej Europie nie odzwierciedla sytuacji w regionach najbardziej oddalonych.

Regiony najbardziej oddalone wskazują na konieczność modernizacji swoich flot rybackich (wskutek poczucia „podwójnej kary”) oraz zapewnienia większej elastyczności przepisów finansowych z myślą o pobudzeniu inwestycji zmierzających do ich odnowienia. Wskazują one, że późne włączenie regionów najbardziej oddalonych do WPRyb jest przyczyną specyficznych problemów stojących obecnie przed flotami. Wśród nich można wymienić niewielkie rozmiary statków, niską wydajność oraz ograniczoną autonomię statków na morzu.

Dodatkowo szkodliwy wpływ klimatu prowadzi do szybszego starzenia się floty niż w innych regionach UE. Najczęściej floty rybackie są w tak niedopuszczalnym stanie zniszczenia, że mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa rybaków.

W opinii regionów najbardziej oddalonych nowocześniejsze floty umożliwiłyby dywersyfikację połowów i obszarów połowowych, zwiększenie efektywności energetycznej silników, pomogłyby zapewnić zgodność unijnymi normami w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny oraz przelożyłyby się na lepszą jakość ryb.

W niniejszym sprawozdaniu z inicjatywy własnej sprawozdawczynie zamierza przede wszystkim uwzględnić następujące kwestie:

- W jaki sposób regiony najbardziej oddalone mogą lepiej wykorzystywać swoje zasoby rybne?
- Czy zasady zarządzania flotą w ramach WPRyb dostatecznie uwzględniają specyfikę sektora rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych?
- Czy warunki w regionach najbardziej oddalonych uzasadniają odmienne podejście do zarządzania flotami rybackimi?
- Czy, a jeżeli tak –w jaki sposób, obecne ramy polityki są niekompletne lub mogłyby zostać ulepszone?

Na podstawie warunków panujących w regionach najbardziej oddalonych w sprawozdaniu podkreślono możliwości i zaproponowano możliwe do wdrożenia środki służące poprawie

zarządzania flotami rybackimi.

Sprawozdanie ma się skupiać na zarządzaniu flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych, w związku z czym nie może ono obejmować problemów mogących wpływać na rybołówstwo w regionach najbardziej oddalonych, ale nie mających bezpośredniego powiązania z zagadnieniami dotyczącymi zarządzania flotami.

Ponadto w sprawozdaniu nie przedstawiono szczegółowo tematów, które nie wchodzą w zakres kompetencji Komisji Rybołówstwa, takich jak polityka spójności UE oraz rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów, a także kwestii związanych z transportem, handlem i przetwórstwem.

Sprawozdawczyni ma świadomość wyzwań związanych z wysoką stopą bezrobocia w regionach najbardziej oddalonych, niskim poziomem możliwości prowadzenia szkoleń w sektorze rybołówstwa i niską atrakcyjnością (która jest zarówno przyczyną, jak i skutkiem). Kwestie te zostały uwzględnione w sprawozdaniu jedynie pośrednio.

Wraz ze wzrostem działalności turystycznej w regionach najbardziej oddalonych wzrastają połowy rekreacyjne, przez co wzrasta również ich względne oddziaływanie na wzrost zasobów rybnych (zwłaszcza w ograniczonych obszarach przybrzeżnych w regionach najbardziej oddalonych). Temat połowów rekreacyjnych w regionach najbardziej oddalonych mógłby być przedmiotem przyszłych inicjatyw Komisji Rybołówstwa.

Podejście przyjęte przez sprawozdawczynię na potrzeby sprawozdania

Najpierw Departamentowi Tematycznemu B Parlamentu Europejskiego zlecono sporządzenie opracowania informacyjnego zatytułowane „The Management of Fishing Fleets in Outermost Regions” [Zarządzanie flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych]. Badanie opublikowano w listopadzie 2016 r.

W Komisji Rybołówstwa odbyły się dwie ogólne wymiany poglądów. Dodatkowo sprawozdawczyni przygotowała dokument roboczy, który został przedstawiony i omówiony na posiedzeniu komisji.

Sprawozdawczyni pozostawała w bliskim kontakcie z różnymi zainteresowanymi stronami i zasięgnęła opinii posłów do Parlamentu Europejskiego reprezentujących regiony najbardziej oddalone. Ponadto sprawozdawczyni zorganizowała w Brukseli spotkania z rybakami z regionów najbardziej oddalonych i uczestniczyła w nich.

Obszary działania

Porównanie między regionami najbardziej oddalonymi a kontynentem

Floty rybackie w regionach najbardziej oddalonych, z wyjątkiem kilku dużych statków na Wyspach Kanaryjskich, w przeważającej większości składają się z łodzi o długości poniżej 12 m przeznaczonych do tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego. Dlatego środki skierowane do regionów najbardziej oddalonych powinny być podejmowane z uwzględnieniem tego faktu. Niski poziom inwestycji we floty rybackie uniemożliwia podejmowanie wysiłków zmierzających do podnoszenia poziomów zatrudnienia, atrakcyjności, umiejętności i

wykształcenia (potencjalnych) rybaków.

Chociaż łodzie do tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego we francuskich regionach najbardziej oddalonych i na Azorach są względnie nowsze niż we Francji i Portugalii, łodzie na Wyspach Kanaryjskich i Maderze są starsze niż łodzie w kontynentalnej Europie. W ciągu 10 ostatnich lat całkowita liczba łodzi rybackich w regionach najbardziej oddalonych spadła, lecz całkowita moc silników wzrosła w przypadku Francji i Portugalii.

Regiony najbardziej oddalone (z wyjątkiem Gujany Francuskiej) są otoczone wąskim szelfem i charakteryzują się dużą różnorodnością biologiczną. Równocześnie różne regiony najbardziej oddalone doświadczają różnych sytuacji (wyjściowych). Na przykład poziom rozwoju i zdolności administracyjnych poszczególnych regionów jest bardzo zróżnicowany. Należy brać to pod uwagę przy wdrażaniu WPRyb.

Obecna WPRyb nie zawiera żadnych odstępstw od ogólnych zasad zarządzania dla regionów najbardziej oddalonych. Wyjątek stanowi Majotta. W WPRyb przewidziano jednak zróżnicowane podejście do regionów najbardziej oddalonych, takie jak brak dostępu dla statków niezarejestrowanych w portach regionów najbardziej oddalonych do 100 mil morskich do 31 grudnia 2022 r. Ponadto pułapy zdolności połowowych dla regionów najbardziej oddalonych są wyznaczone według segmentów floty (załącznik II do WPRyb).

Z wyjątkiem wszystkich segmentów floty na Azorach i Maderze oraz łodzi o długości poniżej 12 m na Gwadelupie i Saint-Martin ograniczenia zdolności połowowej nie zostały dotychczas wyczerpane. W tym kontekście powstaje pytanie, czy podejście sektorowe jest korzystne dla regionów najbardziej oddalonych czy też bardziej stosowna byłaby większa elastyczność.

Ze względu na coraz mniejsze zasoby na obszarach przybrzeżnych podjęto działania w zakresie dywersyfikacji w kierunku obszarów i gatunków morskich. Odpowiedzialna działalność połowowa na obszarach morskich wymaga większej zdolności żeglugowej i dostosowania silników.

Stan stad i dane biologiczne

Państwa członkowskie muszą składać coroczne sprawozdania na temat równowagi między zdolnościami połowowymi a uprawnieniami do połowów. Jednakże ze względu na brak danych biologicznych, a także danych o łodziach do tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego analiza nie jest rozstrzygająca dla regionów najbardziej oddalonych.

Tylko niewielki odsetek wskaźników równowagi jest dostępny w odniesieniu do segmentów floty w regionach najbardziej oddalonych. Brakuje w szczególności wskaźników biologicznych.

Dlatego sprawozdawczynie uważa, że kluczowe znaczenie ma dalsze promowanie programów gromadzenia danych w regionach najbardziej oddalonych. Staje się to jeszcze istotniejsze, gdy weźmiemy pod uwagę zgłaszaną przez regiony najbardziej oddalone potrzebę wymiany i modernizacji łodzi.

Wsparcie finansowe z EFMR – możliwości i przeszkody

EFMR przewiduje odstępstwa dla regionów najbardziej oddalonych. Dodatkowo zawiera przepisy mające szczególne znaczenie w kontekście właściwości aktualnej floty w regionach najbardziej oddalonych. Ze względu na opóźnione zatwierdzenie EFMR i w konsekwencji spóźnione zatwierdzenie programów operacyjnych realizowanych w ramach tego funduszu wsparcie zostało wstrzymane i konieczne było znalezienie rozwiązań tymczasowych, takich jak świadczenia tymczasowe.

W ramach EFMR system rekompensat z tytułu dodatkowych kosztów poniesionych przez regiony najbardziej oddalone został rozszerzony w porównaniu z poprzednim okresem programowania. W przypadku każdego państwa członkowskiego pula środków finansowych została zwiększona i wzrosła z 15,6 mln EUR do łącznie 27,5 mln EUR.

W załączniku I do EFMR uściślono, że operacje przeprowadzane w regionach najbardziej oddalonych mogą zyskać dodatkowe 35 punktów procentowych, co przekłada się na dodatkowe punkty procentowe intensywności pomocy publicznej.

W art. 41 znajduje się wykaz przepisów dotyczące efektywności energetycznej i łagodzenia zmiany klimatu. Wsparcie służące wymianie lub modernizacji głównych lub dodatkowych silników jest uzależnione od równowagi między zdolnościami połowowymi a uprawnieniami do połowów, przy czym priorytetowo powinien być traktowany sektor tradycyjnego rybołówstwa przybrzeżnego.

Sprawozdawczyni proponuje, aby zwiększyć intensywność pomocy na wymianę głównych lub dodatkowych silników w regionach najbardziej oddalonych, tak aby uwzględnić panujące tam szczególne warunki klimatyczne.

Rozwój lokalny kierowany przez społeczność

Sprawozdawczyni uważa, że rozwój lokalny kierowany przez społeczność jest dobrym instrumentem wsparcia strukturalnego i finansowego. U podstaw rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność leży idea, aby połączyć siły podmiotów publicznych, prywatnych i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w celu promowania lokalnych obszarów rybołówstwa – mogłoby to na przykład obejmować wytwarzanie produktów lepszej jakości dzięki profesjonalizacji sektora (na wyższym i niższym szczeblu) oraz rozwój infrastruktury w celu wspomaganie wylądunku. Rybackie lokalne grupy działania (RLGD) otrzymują wsparcie z EFMR oraz innych funduszy. Pomoc na rzecz rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność może wynosić nawet 50–100 %.

Dotychczas mechanizm ten był wykorzystywany wyłącznie w niewielkim zakresie. Obecny francuski program operacyjny nie zawiera szczegółowych informacji, czy przewiduje się RLGD we francuskich regionach najbardziej oddalonych. Portugalski program operacyjny nie zawiera informacji na temat przewidywanych RLGD na Maderze. Rozważa się trzy RLGD na Azorach, natomiast nie przewiduje się żadnej na Wyspach Kanaryjskich. Akwakultura w regionach najbardziej oddalonych jest słabo rozwinięta, jednak ma ona potencjał, jeżeli na przykład lokalne przedsiębiorstwa specjalizują się w lokalnych gatunkach na rynki eksportowe.

Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów

Aktualnie nie zawarto żadnych umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów z państwami trzecimi w rejonie środkowo-zachodniego Atlantyku, które mogłyby mieć wpływ na Gujanę Francuską, Gwadelupę, Saint Martin i Martynikę.

Występowanie gatunków migracyjnych, przewaga połowów NNN i potencjalnie pozytywny pośredni wpływ umów o partnerstwie na lokalny przemysł (wyższego i niższego szczebla), a także odpowiednie oceny istniejących umów o partnerstwie wskazują, że zawieranie nowych umów z sąsiadującymi państwami trzecimi byłoby korzystne dla flot rybackich regionów najbardziej oddalonych.

Z tego względu sprawozdawczyni zwraca się do Komisji o ściśle monitorowanie spójności między wewnętrznym i zewnętrznym wymiarem WPRyb. W przypadku Majotty istnieje specjalna umowa, tj. porozumienie w sprawie dostępu do zasobów rybołówstwa między UE a Szeszalami. Dotyczy ono dostępu łodzi pływających pod banderą Szeszeli na wody Majotty. Płatności dokonywane przez łodzie seszelskie są przeznaczone na rozwój zdolności połowowych na Majotcie. Za zarządzanie płatnościami i ich dystrybucję odpowiada Francja. Raz do roku musi ona składać Komisji sprawozdanie. Sprawozdawczyni pragnie podkreślić znaczenie skutecznego i szybkiego przekazywania płatności Majotcie przez Francję.

Wnioski i zalecenia

Głównym przedmiotem i pierwszym powodem niniejszego sprawozdania jest domaganie się przez regiony najbardziej oddalone możliwości odnowy i modernizacji flot. Argumentują one, że specyfika tych regionów uzasadnia odnawianie i modernizowanie flot.

Bezpieczeństwo, a raczej brak bezpieczeństwa na pokładzie, to kluczowy problem w regionach najbardziej oddalonych.

Na szczeblu UE istnieją możliwości finansowania, występują też czynniki EFMR dla szczególnych warunków w regionach najbardziej oddalonych. W porównaniu z kontynentem regiony najbardziej oddalone otrzymują 35 % więcej środków na wymianę silników.

Opóźnienia w zatwierdzeniu programów operacyjnych państw członkowskich wywołały szereg problemów związanych z projektami w okresie przejściowym. Niemniej jednak regiony najbardziej oddalone wciąż mają możliwość wykorzystania atutów w postaci większej intensywności pomocy publicznej i systemów rekompensat.

Jeżeli chodzi o wymianę silników, tj. modernizację, sprawozdawczyni proponuje wsparcie w ramach potencjalnej nowej WPRyb dla środków, które pomagają w walce z negatywnym oddziaływaniem klimatu na łodzie.

Sprawozdawczyni jest również przekonana, że więcej działań w ramach rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność mogłoby pomóc w restrukturyzacji sektora i dostaw oraz stworzyć potrzebną infrastrukturę portową. Odnotowuje również, że modernizacja może prowadzić do zwiększenia i lepszej dywersyfikacji działalności połowowej.

Bez względu na to, jakie środki będą proponowane w przyszłości, powinny one gwarantować zrównoważone połowy i zdrowe stada ryb.

Należy podjąć każdy wysiłek, aby sektor rybacki regionów najbardziej oddalonych nie odczuwał niekorzystnego położenia.

7.3.2017

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie zarządzania flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych (2016/2016(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Esteban González Pons

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Rybołówstwa, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) uwzględnia specyfikę regionów najbardziej oddalonych, dopuszczając przyjmowanie szczególnych środków w tych regionach w ramach wspólnych polityk, takich jak polityka rybołówstwa;
- B. mając na uwadze, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) uznaje specyfikę regionów najbardziej oddalonych i dopuszcza zróżnicowane podejście w tych regionach;
- C. mając na uwadze, że flota rybacka w regionach najbardziej oddalonych składa się w przeważającej mierze ze starszych statków o długości poniżej 12 m, które nie skorzystały w przeszłości z pomocy na modernizację statków rybackich, co zagraża bezpieczeństwu statków i negatywnie wpływa na warunki pracy na pokładzie;
- D. mając na uwadze, że w regionach najbardziej oddalonych kryzys gospodarczy był szczególnie odczuwalny i że sektor rybołówstwa należy postrzegać przez pryzmat szczególnej sytuacji strukturalnej, społecznej i gospodarczej;
- E. mając na uwadze, że opóźnienia w przyjęciu rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (rozporządzenia w sprawie EFMR) i w zatwierdzeniu programów operacyjnych w ramach EFMR, a w konsekwencji późne wdrożenie przepisów dotyczących wsparcia z EFMR przełożyły się na poważne trudności finansowe

niektórych przedsiębiorstw w regionach najbardziej oddalonych;

1. odnotowuje ustanowione rozporządzeniem (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego ogólne przepisy dotyczące m.in. modernizacji statków, lecz ubolewa nad tym, że nie ma w nich wyraźnej mowy o szczególnych środkach uwzględniających specyfikę i stan floty na tych obszarach;
2. dostrzega trudności w dostępie do pożyczek lub do ubezpieczeń dotyczących statków, z jakimi borykają się niektórzy rybacy w regionach najbardziej oddalonych, lub wręcz brak dostępu w tym zakresie;
3. zwraca się do Komisji o zbadanie w perspektywie kolejnych wieloletnich ram finansowych możliwości wprowadzenia pomocy na stopniowe odnowienie floty rybołówstwa przybrzeżnego w regionach najbardziej oddalonych w celu poprawy ich bezpieczeństwa i wydajności, pod warunkiem że nie spowoduje to zwiększenia ich zdolności połowowej, nie uszczupli budżetu ani nie zaszkodzi trwałości zasobów;
4. apeluje do Komisji o uwzględnianie przy przedstawianiu wniosków dotyczących aktów delegowanych w sprawie kryteriów obliczania dodatkowych kosztów wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w regionach najbardziej oddalonych również wpływu warunków klimatycznych i geograficznych;
5. proponuje zwiększenie intensywności pomocy na wymianę silników w regionach najbardziej oddalonych, gdzie warunki klimatyczne i zmiana klimatu mają udowodniony naukowo, zdecydowanie negatywny wpływ na floty;
6. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by w trosce o rozwój lokalnych sektorów rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych sprzyjały wykorzystywaniu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz korzystaniu z synergii między wszystkimi funduszami zebranymi we wspólnych ramach strategicznych i pozostałymi stosownymi instrumentami i europejskimi strategiami politycznymi zgodnie ze strategią UE na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;
7. apeluje o kontynuowanie upraszczania prawodawstwa unijnego, aby ułatwić dostęp floty z regionów najbardziej oddalonych do funduszy unijnych.
8. zaleca, by przyszła wspólna polityka rybołówstwa w pełni uwzględniała specyfikę regionów najbardziej oddalonych i umożliwiała im uwolnienie znacznego potencjału gospodarczego, społecznego i środowiskowego, jaki niesie ze sobą racjonalny rozwój sektora rybołówstwa w tych regionach;
9. proponuje w związku z tym ustanowienie po 2020 r. specjalnego funduszu dla rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych na wzór Programu szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI), który okazał się skuteczny we wspieraniu rolnictwa w tych regionach; zaleca w szczególności, by fundusz taki zezwalał – w zgodzie z celami, jakimi są zrównoważone rybołówstwo i zdrowe stada – na pomoc na odnowienie floty w tych regionach, w tym statków rybackich uprawiających tradycyjne

łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, które wyładowują swoje połowy w portach regionów najbardziej oddalonych.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	6.3.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 29 -: 3 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Jordi Solé, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Tiemo Wölken, Stanisław Żółtek
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Paul Denanot, Anneli Jäätteenmäki, Louis Michel, Andrey Novakov, Tomáš Zdechovský
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Inés Ayala Sender, Olle Ludvigsson, Ulrike Rodust, Birgit Sippel

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI OPINIODAWCZEJ W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO

29	+
ALDE	Jean Arthuis, Gérard Deprez, Anneli Jäätteenmäki, Louis Michel
ECR	Richard Ashworth, Bernd Kölmel
GUE/NGL	Liadh Ní Riada
PPE	Reimer Böge, Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Tomáš Zdechovský, Patricija Šulin
S&D	Inés Ayala Sender, Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, Olle Ludvigsson, Vladimír Maňka, Birgit Sippel, Kathleen Van Brempt, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Jordi Solé, Indrek Tarand

3	-
EFDD	Jonathan Arnott
ENF	Stanisław Żółtek
NI	Eleftherios Synadinos

1	0
S&D	Ulrike Rodust

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

10.2.2017

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie zarządzania flotami rybackimi w regionach najbardziej oddalonych
(2016/2016(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Younous Omarjee

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Rybołówstwa, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uwzględniając art. 3, 38, 43 i 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
2. mając na uwadze, że pomimo przeszkód charakterystycznych dla regionów najbardziej oddalonych, wymienionych w art. 349 TFUE, tamtejszy sektor rybołówstwa dysponuje atutami i znacznym potencjałem rozwoju;
3. mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone charakteryzują się w szczególności niskim poziomem eksploatacji zasobów rybnych, a ich floty składają się głównie ze starych statków i statków o niewielkich rozmiarach;
4. przypomina, że wyłączone strefy ekonomiczne (w.s.e.) regionów najbardziej oddalonych rozciągają się na 2 507 537 km², co stanowi ekwiwalent wszystkich kontynentalnych w.s.e. Unii Europejskiej;
5. przypomina, że odległe położenie regionów najbardziej oddalonych uznano i uwzględniono jako ogólną zasadę w prawie Unii, co uzasadnia i umożliwia ustanowienie systemu rekompensat dodatkowych kosztów związanych z produktami rybołówstwa i akwakultury z tych regionów;
6. podkreśla, że wspieranie zrównoważonej działalności połowowej w regionach najbardziej oddalonych ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia rozwoju gospodarczego, społecznego i ekologicznego tych regionów, a także dla optymalnego

rozwoju ich potencjału; podkreśla również, że rybołówstwo stanowi w regionach najbardziej oddalonych sektor, w którym tworzonych jest wiele miejsc pracy i który przyczynia się do zwiększenia dobrobytu i wzmocnienia społeczności lokalnych; domaga się, by dołożyć wszelkich starań, by sektor rybołówstwa stał się w jeszcze większym stopniu filarem lokalnego rozwoju tych regionów, między innymi dzięki wsparciu tworzenia i konsolidacji poszczególnych podsektorów rybołówstwa w tych regionach oraz promowaniu rynków lokalnych, w szczególności w łańcuchu dostaw produktów rybołówstwa;

7. podkreśla związek między bezpieczeństwem żywnościowym i wdrożeniem zrównoważonego rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych; zwraca w związku z tym uwagę na konieczność włączenia lokalnego rybołówstwa w osiągnięcie celu bezpieczeństwa żywnościowego ludności lokalnej, ponieważ obecnie bezpieczeństwo żywnościowe w regionach najbardziej oddalonych w zbyt wielkim stopniu zależy od przywozu;
8. przyznaje, że złożoność przepisów europejskich i ograniczenia, jakie one narzucają – w szczególności w zakresie prawa w dziedzinie konkurencji – mogą hamować tworzenie i rozwój podsektorów rybołówstwa; domaga się uproszczenia lub zmiany przepisów przy okazji ich przyszłych przeglądów, aby ułatwić rybakom organizowanie się w podsektory w regionach najbardziej oddalonych z myślą o dostępie do funduszy, maksymalnie zwiększyć skuteczność środków finansowych udostępnianych przez Unię Europejską oraz czerpać optymalne korzyści z rybołówstwa w tych regionach, a także ułatwić tworzenie działalności gospodarczej uzupełniającej właściwe prace w sektorze, przy czym nie należy ustawać w zwalczaniu oszustw finansowych i zapewnić zrównoważone wykorzystanie zasobów rybołówstwa w tych regionach;
9. przypomina, że wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) oraz Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), stworzone z myślą o problemach i wyzwaniach Europy kontynentalnej, w ograniczonym zakresie odpowiadają specyfice rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych i nie mogą być jednolicie stosowane do wyzwań i specyfiki rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych oraz muszą być w pewnym stopniu elastyczne i pragmatycznie stosowane lub podlegać odstępstwom; wzywa również do wdrożenia zmodyfikowanej strategii w każdym regionalnym basenie morskim, dostosowanej do szczegółowej sytuacji w każdym z regionów najbardziej oddalonych;
10. apeluje do Unii Europejskiej o wykorzystanie wyjątkowego potencjału rybołówstwa regionów najbardziej oddalonych przy jednoczesnym poszanowaniu zasad zrównoważonego charakteru i zrównoważonego rozwoju wpisanych w ramy WPRyb;
11. domaga się pełnego i spójnego zastosowania art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w strategiach politycznych, przepisach, funduszach i programach Unii Europejskiej dotyczących unijnej polityki rybołówstwa, a w szczególności w EFMR;
12. uważa za niezbędne wdrożenie specjalnych zasad dla flot regionów najbardziej oddalonych;

13. przypomina, że ze względu na specyfikę regionów najbardziej oddalonych, w szczególności trudny klimat, rybacy z tych regionów borykają się z problemem przedwczesnego starzenia się statków, co powoduje problemy związane z ich bezpieczeństwem i skutecznością i sprawia, że warunki pracy są mniej atrakcyjne niż na nowoczesnych statkach; uważa w związku z powyższym, że należy znieść obecne przeszkody, aby odpowiedzieć w bardziej adekwatny sposób na specyfikę regionów najbardziej oddalonych poprzez udzielenie zgody na odnowienie i modernizację floty statków do połowów tradycyjnych i przybrzeżnych – w tym do połowów krewetek – które wyładowują całość swoich połowów w regionach najbardziej oddalonych i przyczyniają się do zrównoważonego lokalnego rozwoju podsektorów rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych, przy jednoczesnym wsparciu powiązanego rynku pracy, w poszanowaniu zobowiązań międzynarodowych Unii, a zwłaszcza wymogu, by nie przyznawać pomocy publicznej, która mogłaby prowadzić do przełowienia; podkreśla znaczenie tradycyjnego łódzkiego rybołówstwa przybrzeżnego dla lokalnych rynków pracy oraz potencjał EFMR w procesie sprzyjającym inicjatywom podejmowanym w ramach podejścia oddolnego, szczególnie na obszarach przybrzeżnych;
14. zwraca się do Komisji, aby przeanalizowała możliwość stworzenia w przyszłych wieloletnich ramach finansowych – na wzór Programu szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI) w odniesieniu do rolnictwa w regionach najbardziej oddalonych – instrumentu finansowego, który będzie specjalnie przeznaczony do wspierania rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych i umożliwi rzeczywiste wykorzystanie wyjątkowego potencjału rybołówstwa w tych regionach;
15. z zaniepokojeniem zauważa, że konsekwencje społeczno-gospodarcze tej sytuacji mają duży wpływ na regiony najbardziej oddalone, które już teraz zmagają się z wysoką stopą bezrobocia (na Reunionie wynosi ona 24,6 %, przy czym bezrobocie wśród młodzieży wynosi tam 52,4 %), oraz że niski poziom inwestycji we floty rybackie nie pozwala podejmować środków na rzecz zatrudnienia, zwiększenia atrakcyjności sektora oraz podniesienia umiejętności i wykształcenia (potencjalnych) rybaków;
16. apeluje do Komisji Europejskiej, państw członkowskich i władz lokalnych o wskazanie i promowanie wykorzystania europejskich funduszy spójności, zwłaszcza EFRR, EFRROW, EFMR czy też EFS, w celu wzmocnienia inwestycji w infrastrukturę niezbędną do rozwoju lokalnych podsektorów rybołówstwa w regionach najbardziej oddalonych; zachęca w szczególności do inwestowania w projekty służące przywróceniu wartości zawodów związanych z rybołówstwem, w kształcenie i projekty sprzyjające zwiększeniu atrakcyjności tego sektora dla ludzi młodych i podejmowaniu przez nich działalności w sektorze, a także w nowatorskie projekty, których celem jest zapewnienie zrównoważonych połowów, wprowadzenie technik połowów selektywnych oraz rozwój współodpowiedzialności w podsektorach przez tworzenie synergii między funduszami strukturalnymi a innymi programami Unii;
17. zwraca się do Komisji, by ułatwiła podmiotom i podsektorom rybołówstwa z regionów najbardziej oddalonych dostęp do wszystkich możliwych europejskich narzędzi finansowych; wzywa Komisję, by uwzględniła w większym stopniu strategiczne

położenie regionów najbardziej oddalonych oraz rolę, jaką mogą one odegrać w zapewnieniu wykorzystania mórz, oceanów i obszarów przybrzeżnych w sposób zrównoważony, a także w globalnym zarządzaniu gospodarką morską i rozwijaniu gospodarki morskiej opartej na wiedzy;

18. wyraża ubolewanie, że regiony najbardziej oddalone otrzymują wsparcie na modernizację floty i zwiększenie zdolności połowowej dopiero od lat 90. Ubiegłego wieku oraz że brak spójności działań zewnętrznych i wewnętrznych europejskich strategii w dziedzinie rybołówstwa stanowi poważną przeszkodę dla rozwoju tego sektora w regionach najbardziej oddalonych, co ogranicza możliwości łagodzenia tzw. „podwójnej kary”; podkreśla w szczególności konieczność przeprowadzania ocen skutków dla regionów najbardziej oddalonych i terytoriów zamorskich w każdym przypadku, gdy dotyczą ich umowy połowowe i umowy handlowe; zwraca się do Komisji, aby lepiej koordynowała swoją politykę handlową z innymi kierunkami polityki sektorowej Unii, w szczególności WPRyż; wzywa do faktycznego uwzględniania interesów regionów najbardziej oddalonych podczas zawierania umów połowowych, w szczególności przez wprowadzanie obowiązku wyładunku w regionach najbardziej oddalonych lub zatrudniania na statkach osób pochodzących z tych regionów; wzywa Komisję do zapewnienia, by kluczową rolę w procesie podejmowania decyzji dotyczących flot rybackich w regionach najbardziej oddalonych odgrywały lokalne zainteresowane podmioty; jest przekonany o znaczeniu zapewnienia rybakom w regionach najbardziej oddalonych dostępu do informacji o tym, w jaki sposób mogą skorzystać z istniejącego wsparcia udzielanego obecnie przez UE;
19. wzywa UE, aby nadała zwalczaniu nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, utrudniających solidny i zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa, priorytet w działaniach na szczeblu międzynarodowym, w szczególności w ramach negocjacji umów gospodarczych, handlowych i połowowych, a także by przewidziała specjalne narzędzia do ich zwalczania w w.s.e. w regionach najbardziej oddalonych;
20. zaleca uwzględnienie wpływu kryzysu finansowego oraz jego poważnych skutków gospodarczych, które utrudniają pełne wykorzystanie specjalnego systemu na rzecz modernizacji flot państw najbardziej oddalonych (rozporządzenie (WE) nr 639/2004);
21. przypomina, że regiony najbardziej oddalone zależą od zasobów rybnych swoich wyłącznych stref ekonomicznych, które pod względem biologicznym charakteryzuje duża wrażliwość, w związku z czym uzasadniona jest odpowiednia i skuteczna ochrona obszarów narażonych, w szczególności poprzez zapewnienie dostępu do nich wyłącznie flotom lokalnym, które prowadzą połowy przy użyciu zrównoważonych narzędzi połowowych przyjaznych środowisku, co tym samym ogranicza negatywny wpływ nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów na te obszary; uważa w związku z tym za niezwykle istotne, aby gromadzić i udostępniać wiarygodne dane na temat stanu zasobów i stosowanych praktyk w tych wyłącznych strefach ekonomicznych regionów zamorskich;
22. ubolewa, że Komisja nie opublikowała sprawozdania w sprawie wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 639/2004 w terminie do 30 czerwca 2012 r.; uważa, że w ten sposób zaprzepaszczone zostało istotną szansę, ponieważ ta publikacja byłaby istotnym

źródłem informacji w odniesieniu do ewentualnych przyszłych odstępstw od programu zarządzania systemem wprowadzania i wycofywania statków w ramach wspólnej republiki rybołówstwa, co wspomogłoby rozwój flot rybackich w regionach najbardziej oddalonych; domaga się udzielenia przez Komisję dalszych informacji o tym, dlaczego podjęto decyzję o niepublikowaniu sprawozdania.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	6.2.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 26 -: 0 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boștinaru, Rosa D'Amato, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Constanze Krehl, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Mirosław Piotrowski, Stanislav Polčák, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Monika Smolková, Ramón Luis Valcárcel Siso, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Joachim Zeller
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Petras Auštrevičius, Andor Deli, Maurice Ponga, Bronis Ropė, Branislav Škripek, Hannu Takkula, Julie Ward
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Sofia Ribeiro

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU SPRAWOZDANIA
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

Data przyjęcia	22.3.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 18 -: 2 0: 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, David Coburn, Richard Corbett, Diane Dodds, Linnéa Engström, João Ferreira, Mike Hookem, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Annie Schreijer-Pierik, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Norbert Erdős, Jens Gieseke, Julie Girling, Cláudia Monteiro de Aguiar
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Josu Juaristi Abaunz, Helmut Scholz

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO

18	+
ALDE	António Marinho e Pinto, Norica Nicolai
GUE/NGL	Josu Juaristi Abaunz, Helmut Scholz
PPE	Alain Cadec, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, Gabriel Mato, Cláudia Monteiro de Aguiar, Annie Schreijer-Pierik, Jarosław Wałęsa
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Richard Corbett, Ulrike Rodust, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas
Verts/ALE	Ian Hudghton
2	-
EFDD	David Coburn, Mike Hookem
6	0
ECR	Julie Girling, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
Verts/ALE	Marco Affronte, Linnéa Engström
NI	Diane Dodds

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się